

G. Almindelige Bestemmelser.

§ 52.

Rejses der af en Skatteyder Krav mod Statskassen paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat i Henhold til denne Lov, og der ikke foreligger Kendelse fra Skattemyndighederne, hvorefter Kravet kan imødekommes, kan Sagen, ligesom hidtil, indbringes for Domstolene. Saadan Sag maa anlægges inden 2 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

§ 53.

Finansministeren lader udarbejde og omsende en trykt Vejledning til denne Lovs rette Forstaaelse, til nærmere Bestemmelse — ud over de i Loven givne Grundtræk — af den skattepligtige Indkomst og Formue samt til Oplysning om, paa hvilken Maade Ligningsmyndighederne, Skatteraadene, Overskatteraadene og Landoverskatteraadet have at udføre deres Hverv i Overensstemmelse med Loven. Ligeledes foranstalter Ministeren samtlige de efter Loven og Vejledningen nødvendige Skemaer udarbejdede og det fornødne Antal Eksemplarer deraf tilstillet de forskellige vedkommende.

§ 54.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de til denne Lovs Gennemførelse nødvendige Udgifter.

§ 55.

De i denne Lov foreskrevne Satser anvendes første Gang ved Skatteligningen for Skatteaaret 1912—1913. Lovens øvrige Bestemmelser anvendes første Gang ved Ligningen for Skatteaaret 1913—1914.

Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903 om Indkomst- og Formueskat til Staten og Lov Nr. 219 af 30. September 1909 om forhøjet Indkomst- og Formueskat til Staten samt de dertil sig sluttende Bestemmelser, for saa vidt de ikke opretholdes ved nærværende Lov.

En Revision af nærværende Lov bliver ved et af Regeringen fremsat Lovforslag at forelægge Rigsdagen i Oktober 1916.

§ 56.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

A. Thomsen.

Kvist.